

እንደ ከብት አጎሩት (ተስፋሁን ሞላ)

ብዕሬን ልያዝና በእጄ ልጨብጣት
እሷ ብትናገር መግባቱን እስር ቤት።
 ሌላ አማራጭ ባጣ ብዕሬን አንስቼ ጨበጥኳት
 የአፉን መታፈን ብዬ እርሷ ብትገልጽልት
 ሰውስ አላገኘም ጠቢቃ ሆኖ ቁሞ የሚሟገትልት።
እንዳይቀሳቀስ ከበረት ዘግተውት
በዓይኑ ይፈልጋል ለእሱ የሚያዝንለት
ተሰብስቦ ያለቅሳል ህጻን እስከ አዛውንት
ሰውም አላገኘ በራፉን የሚከፍት።
 ተቀማ ወገኔ ጌታ የሰጠውን የራሱን ነጻነት
 ወጥቶ እንዳይናገር እንዳያሰማ ጭሆት
 በአንድ ላይ ሰብስበው እንደ ከብት አጎሩት።
ብዕሬን ጨበጥኩና በእጄ አንቀሳቀስኳት
ቀለሟን ስተፋ ሁሉ ሰው እንዲያያት
በእሷ ነው የምገልጸውና የወገኔን ብሶት
የረሃብ የጥማቱን የቸግሩን ብዛትና ጥናት።
 የሚበላው አጥቶ ሲከራተት ከሀገር ወደ ሀገር
 ጎዳና ላይ ወድቆ ተፈራረቁበት ጸሐይና ቁር
 ዛፎቹም ወድመዋል ተቆርጠው በምሳር
 እንዳይጠለሉ ተቀምጠው ከእሱ ስር።
ረሃብ ኃይል አግኝቶ ህይወቱን ሲቀማው
እንደ ሰው መሬትም ትብብሩን ነሳው።
 ተጣብቀው ሲቀሩ አጥትና ቆዳው
 አላለብስም አለ አፈርም እንደ ሰው።

ምነው አምላክ ጨከኑብን?
እሬሳ ሊቀብሩ ቢቆፍሩ ምድር
መሬትም አልቆፈር አለ ስለሌለው አፈር
ሰው ሁሉ ወድቆ ቀረ በዬ ዋለው በዱር።

አይ ወገኔ አይ ወገኔ!!
እግሮቹን ዘርግቶ ሜዳ ላይ ወድቆ ሲያገኘው
አውሬ ተቀራምቶ እራት አደረገው
ከእሱ አጽም ላይ ቁሞ ተጫወተ አሞራው።

ያነ/ይህ ክፉ ዘመን ለሰው ልጅ ደመኛው
ወገኔን ሰውሮ የአጠፋ ከቆላ እስከ ደጋው
ከተማ እስከ ገጠር በጥርጊያ የጣለው
እስከ ዘራዘርቱ ያፍልሰው ከቦታው
እንዳይመጣ ዙሮ ታሪክ ያበላሸው።
ምህረት አውርድ እባክህ ፈጣሪያችን እግዜር
የሰው ልጅ በሀገሩ አድርግ እንዲቀበር።
ኢትዮጵያን ጠብቃት የላይኛው ኃያል፤
ከጎኗ ቁምላት ቅዱስ ሚካኤል፤
በክንፍህ ጋርዳት አብሳሪው ገብርኤል፤
ታምርሽንም አሳይ ወላዲተ ድንግል፤
በእለተ ሰንበት ሲነገር የልጅሽ ቃል፤
ሕዝቡ ተሰብስቦ ሲያከብር የአንችን በአል።
በመስቀል ተባርኮ፤ ይሰበክ በወንጌል፤
የኢትዮጵያ ምድር ይቀደስ በኃያሉ ልዑል፤
እንደ ድሮዎቹ ጀግና መሪ እንዲያበቅል፤
ለሀገር ለወገን ለሃይማኖት የሚል።
ሰይጣንም ተይዞ እጅ እግሩ ይታሰር
ሰላም እድናገኝ ይግባ ከመቃብር።
በኢትዮጵያ ምድር ሰላም ይንገስ ፍቅር
ሕዝቡም ይላቀቅ ከአለበት ችግር
ከረሃብ ከጥማቱ ከጸሐዩ ሐሩር።
ምድሩም እሳር ያብቅል አይሸርሸር አፈር
ትለምልም ኢትዮጵያ ጫካው አይመጠር
በአትክልቶች ውበት በአበባዎች ሽታ መአዛዎ ይቀየር።
ዛፉም ይለምልም እንደ ጥላ ይገተር
ለሰው ልጅ መጠጊያ ይሁን ከጸሐዩ ሐሩር።
መሬቱም ያብቅል ሰው የመረጠው ዘር
የሰው ልጅ በሰላም ምግብ በልቶ እንዲያድር
ግርዱ ምናምኑ ከቦታው ይመንጠር
ከደናው አዝመራ የበዛው በቁጥር
እንክርዳዱ ይነቀል(ይጥፋ)ከኢትዮጵያ ምድር።